

Marcus 1:1-13

We gaan iets lezen uit het evangelie van Marcus.

Wie is die Marcus eigenlijk? Hij is niet één van de apostelen maar hoe heeft hij dan dit evangelie kunnen schrijven?

Volgens de overlevering heeft hij dit evangelie in Rome geschreven. Ook is zeker dat het evangelie van Marcus eerder geschreven is dan dat van Mattheüs en Lucas; het is dus het oudste evangelie.

Als we de drie evangeliën naast elkaar leggen, dan blijkt dat Mattheüs en ook Lucas, het evangelie van Marcus – het oudste evangelie dus - gekend heeft want ze hebben dezelfde volgorde_van verslaglegging en ze hebben er ook hele stukken uit overgenomen.

Er zijn ook stukken ingevoegd door Mattheüs en Lucas maar ze hebben zich gehouden aan de volgorde van Marcus.

De volle naam van Marcus is: Johannes Marcus. Toen Petrus door een engel uit de gevangenis werd bevrijd lezen we in Hand. 12:12 het volgende:

En na een ogenblik van overleg, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, bijgenaamd Marcus, waar velen vergaderd waren in gebed.

De moeder van Johannes Marcus was dus Maria; ze had waarschijnlijk een groot huis want velen waren daar bijeen voor gebed.

Toen Petrus in Rome was en daar een brief schreef, schrijft hij in 1 P. 5:13 het volgende: *U laat de mede-uitverkorene te Babylon groeten, en mijn zoon Marcus.*

Dat Petrus in deze brief Marcus zijn zoon noemt, duidt erop, dat Johannes Marcus waarschijnlijk in het huis van zijn moeder door de dienst van Petrus tot

wedergeboorte is gekomen. Vandaar de benaming: mijn zoon Marcus.

Marcus heeft dus van een belangrijke ooggetuige het evangelie gehoord, namelijk van Petrus en hij heeft dit nauwkeurig – maar wel in zijn eigen stijl – opgeschreven in de Griekse taal zodat vooral de christen heidenen dit zouden kunnen lezen.

Het evangelie van Lucas en ook dat van Johannes zijn ook in het Grieks geschreven.

Het evangelie van Mattheus is in de Hebreeuwse taal geschreven, vooral gericht tot de Joodse christenen.

We gaan naar Marcus 1:1
1 Begin van het Evangelie van Jezus Christus.

Lucas schrijft in Hd. 1:1 over alles wat Jezus begonnen is te doen én te leren. En dat is de juiste volgorde. Jezus deed en Hij leerde.

Het was geen theoretische kennis maar Hij deed wat Hij leerde en daardoor sprak Hij met gezag zoals in Marcus 1:22 staat:

En zij stonden versteld over zijn leer, want Hij leerde hen als gezaghebbende, en niet als de Schriftgeleerden.

Dat het ook zo met ons mag zijn als wij Gods woord doorgeven.

... begin van het evangelie van Jezus Christus.

Jezus / Jozua betekent: Jahwé redt, verlost ... zoals de engel des Heren in een droom tot Jozef sprak: Zij (Maria) zal een zoon baren en gij zult Hem de naam Jezus geven. Want Hij is het, die zijn volk zal redden van hun zonden.

Het begon met Johannes de Doper zoals staat in het vervolg:

2 Gelijk geschreven staat bij de profeet Jesaja: Zie, Ik zend mijn

bode voor uw aangezicht uit, die uw weg bereiden zal.

3 De stem van een, die roept in de woestijn: Bereidt de weg des Heren, maakt recht zijn paden

Deze woorden staan in Jesaja 40:3 en in Maleachi 3:1.

4 Geschiedde het, dat Johannes (en die naam betekent: de Heere is genadig geweest) doopte in de woestijn en de doop der bekering tot vergeving van zonden predikte.

De doop der bekering tot vergeving van zonden is wezenlijk anders dan dopen door onderdompeling in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Deze laatst genoemde doop opent de deuren tot de rijkdommen in God o.a. door het ontvangen van de heilige Geest in ons.

We lezen in Handelingen 19 vanaf vers 1:

1 En terwijl Apollos te Korinte was, geschiedde het, dat Paulus, na door de bovenlanden gereisd te zijn, te Efeze kwam, en daar enige discipelen vond.

De brief aan de Efeziërs is een bijzonder inhoudsrijke brief, en hier lezen we over het begin van het ontstaan van die gemeente.

Paulus vond daar in Efeze "enige discipelen". Discipelen zijn gelovigen die verlangen naar meer, die willen leren, leerlingen.

Toen Paulus hen ontmoette en hen had geobserveerd, miste hij kennelijk iets bij hen.

Hij miste de werkingen van de heilige Geest onder die mannen en dat is begrijpelijk want zij wisten zelfs niets af van het bestaan van de Trooster, de heilige Geest, waar Jezus zo heerlijk en bemoedigend over had gesproken vóór zijn heengaan.

2 En hij zeide tot hen: Hebt gij de Heilige Geest ontvangen,

toen gij tot het geloof kwaamt? Doch zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet gehoord, dat er een Heilige Geest is.

3 En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In de doop van Johannes.

4 Maar Paulus zeide: Johannes doopte een doop van bekering en zeide tot het volk, dat zij moesten geloven in Hem, die na hem kwam, dat is in Jezus.

Paulus verbond het ontvangen van de heilige Geest met het eerst zich laten dopen in de naam van Jezus.

Dat is een wezenlijk andere doop dan de doop van Johannes die alleen de vergeving van zonden in hield.

5 En toen zij dit hoorden, lieten zij zich dopen in de naam van de Here Jezus.

6 En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen, en zij spraken in

tongen en profeteerden. 7 En het waren in het geheel ongeveer twaalf mannen.

Het gaat ons nu niet om het spreken in tongen of om het profeteren, maar om het ontvangen van de Heilige Geest.

Door die doop in de naam van Jezus – of zoals wij het doen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest – werd de toegang gegeven tot alle rijkdommen in Christus zoals ook in Galaten 3:26/27 staat:

Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed.

Door de genade van God en de doop zijn wij "zonen van God" en hebben wij ons "met Christus bekleed".

In Galaten 3:14 staat verder, dat wij de belofte des Geestes ontvangen door het geloof en dus niet door het gevoel.

Het gaat dus om de vrucht van de Geest en om de heilige Geest zelf. We gaan verder met Marcus 1 vers 5:

5 En het gehele Joodse land liep tot hem uit en alle inwoners van Jeruzalem, en zij lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan onder belijdenis van hun zonden.

Er ontstond een opwekking in het hele Joodse land en globaal genomen – want zo wordt het hier bedoeld liepen "alle inwoners" van Jeruzalem tot hem uit.

Ze beleden hun zonden, zoals in Psalm 32:5 staat:

Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid verheelde ik niet; ik zeide: Ik zal de Here mijn overtredingen belijden, en Gij vergaaft de schuld mijner zonden.

6 En Johannes was gekleed met kameelhaar en met een lederen

gordel om zijn lendenen, en hij at sprinkhanen en wilde honing.

In zijn uiterlijk zal Johannes er uit als Elia destijds want er staat in 2 Kon. 1:7/8

En hij (koning Achazja) vroeg hun: Wat was het voor een man, die u tegemoet kwam en deze woorden tot u sprak?

En zij antwoordden hem: Het was iemand met een haren kleed, en een lederen gordel was om zijn lendenen gebonden. Toen zeide hij: Dat is de Tisbiet Elia."

Het voedsel van Johannes de Doper bestond uit sprinkhanen, die ontdaan werden van pootjes en vleugels en dan gebakken werden, en wilde honing.

Door zijn eenvoudige kleding en leefwijze werd Johannes een levend protest tegen de overdreven leefcultuur van zijn tijd.

.

7 En hij predikte en zeide: Na mij komt, die sterker is dan ik, wiens schoenriem ik niet waardig ben, neder bukkende, los te maken.

Zo ver en zo hoog achtte Johannes Jezus, dat hij zich zelfs niet waardig achtte Hem de geringste slavendienst te bewijzen namelijk om de schoenriem van Jezus los te maken.

Johannes had grote gedachten over Jezus en kleine gedachten over zichzelf. Dat het ook zo met ons zal zijn.

8 Ik heb u gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met de heilige Geest.

Kennelijk verlangde Johannes zelf naar meer van de Geest in zijn leven. In het evangelie van Johannes 1:32/34 staat hierover nog het volgende:

En Johannes getuigde en zeide: Ik heb aanschouwd, dat de Geest nederdaalde als

een duif uit de hemel, en Hij bleef op Hem.

En ik kende Hem niet, maar Hij, die mij gezonden had om te dopen met water, die had tot mij gezegd:

Op wie gij de Geest ziet nederdalen en op Hem blijven, deze is het, die met de heilige Geest doopt. En ik heb gezien en getuigd, dat deze de Zoon van God is.

Markus 1:9 *En het geschiedde in die dagen, dat Jezus Nazaret in Galilea verliet en Zich door Johannes in de Jordaan liet dopen.*

10 En terstond, toen Hij uit het water opsteeg, zag Hij de hemelen scheuren en de Geest als een duif op Zich nederdalen.

11 En een stem kwam uit de hemelen: Gij zijt mijn Zoon, de geliefde; in U heb Ik mijn welbehagen.

Hier spreekt de Vader uit de hemel tot de Zoon als Zijn

beminde, als Zijn geliefde en sprak: in U heb Ik mijn welbehagen.

En deze beminde, deze geliefde, is onze Verlosser en ook onze beminde: onze Here Jezus Christus.

12 En terstond dreef de Geest Hem uit naar de woestijn. 13 En Hij werd in de woestijn veertig dagen verzocht door de satan en Hij was bij de wilde dieren, en de engelen dienden Hem.

Door de heilige Geest in ons zijn ook wij in staat weerstand te bieden in de boze dag en met het zwaard des Geestes en het schild des geloofs kunnen alle brandende pijlen van de boze gedooft worden!

Laten we alles van Hem verwachten.